

BERARIU VLAD

Clasa a XII-a

Colegiul Național "Petru Rareș" Suceava, jud. Suceava

Prof. Gheorghe Cîrstian

eu nu sunt tetris să umplu golurile din oameni

închiderea ochilor și bătaia din călcâie
nu mă teleportează acasă aici nu avem
opțiunea de respawn nu avem
blândețe împărțită echivoc și gratis
aici alintul e o formă de abuz emoțional

eu sunt schimbarea subită
când totul devine anost
și se-ntoarce pe dos
filtrul sepia de pe retină
care captează imperfecțiunile
din ceea ce ne înconjoară datorită mie
înțelegem nevoia unei schimbări
eu sunt frigul din aer
care face forma de căldură rămasă
un infern liniștitor

eu sunt dirjorul în alb
care-ți controlează stimulii nervoși
și dă dureri de cap și bastoane
în plin neuronal eu sunt distanța
dintre sinapse dintre dracii care-și fac
referințe și culcuș dau din coadă
din furci pe ritm de minimale

eu nu sunt boschetarul de la mega image
din gara de nord să-ți spun că ai ciorapi
drăguți din h&m eu nu sunt craiova
să le spun băieților că au picioare frumoase

eu sunt șoseta de mult pierdută
de mult căzută de pe standerul de rufe
al lui Dumnezeu

BERARIU VLAD

Clasa a XII-a

Colegiul Național "Petru Rareș" Suceava, jud. Suceava

Prof. Gheorghe Cîrstian

tot binele spre și mai bine

când lumea o să mă întrebe
ce am vrut să zic aici
voi zice nu știu spune-mi cum se simte
să trăiești pe aceeași planetă
cu mine să mai am doar
9 ani până să-mi permit să plec de tot
cum e să ne uităm
la aceeași lună aceleași răsărituri
totuși percepem muzica
dragostea viața
în moduri sinistru de diferite

afecțiunea mea se propagă prin routere wifi
îmi curge în sânge fibra optică
în virtualul meu mirosul cafelei de dimineață
pătrunde prin ecran aici pofta se pune în cuie
iei o brichetă formezi umbre tribale pe pereți

când voi dispărea nicio
calitate umană nu va putea compensa
inexistența unei iubiri soulbound
ca în world of warcraft

și când lumea o să mă judece
tot fibrele astea îmi vor spune
tot ceea ce am nevoie să știu

când o să trec pe lângă tine o să poți spune
că am faza lungă pornită
și mi-am jurat că n-o să prizez nimic sintetic
de-aia umblu cu pachete de silica
în buzunare când trec pe lângă tine
căci amice infintul n-are parte de indice
căci amice moartea mea nu se măsoară
în timp și spațiu ci în fapte și moșteniri
în legende și sentimente împărtășite pe minut

aici tot răul e spre bine
aici tot binele e spre și mai bine

BERARIU VLAD

Clasa a XII-a

Colegiul Național "Petru Rareș" Suceava, jud. Suceava

Prof. Gheorghe Cîrstian

LegendTenacity

când grenadele cu gaz lacrimogen
ne vor smulge ochii din orbite
vom rămâne acolo
eu voi rămâne

vom sta în picioare cu siguranță
monolitică pe umeri așteptând
ultimul apus
el va fi acolo
după el nimic

pe când judecata celuilalt persistă
cu importanță mai mare decât introspecția
în genunchi vom accepta palme
scuipatul de pe limbă va fi carne de tun
câmpul arat în care păsările se autodistrug
cu precizie dumnezeiască

noi suntem cei pe care refuzi să-i vezi
maimuțele de pe bloc
care desfac sensul vieții
ca pe coaja unei nuci putrezite
noi suntem frații vitregi
a.k.a. pixelii morți
din burțile mamelor de poimâine

noi suntem cei dintâi
care în curând vor deveni cei din urmă
suntem băieții ăia morți
sub soarele chinei formăm geminiada

BERARIU VLAD

Clasa a XII-a

Colegiul Național "Petru Rareș" Suceava, jud. Suceava

Prof. Gheorghe Cîrstian

cu aceste cuvinte am luat

viața de la început cu ele
am tras de clanța ușii
ca un copil al junglei
născut în luna a opta
rupând liane în micul lui trip

cu aceste cuvinte gravate pe lobii creierului
am învățat să-mi calmez respirația
setată pe mod manual în momentele de blocaj intelectual
pierdut la petreceri cancerigene
acaparată de sentimente sintetice
ca burțile balnelor de pe marte înghesuit
de oameni artificiali și de singurătate
căutând atenție sau empatie
(diferența dintre ele e neglijabilă în zilele noastre)
funcționez pe resurse minime
dau la schimb resurse minime e un proces eficient
ce reușește de fiecare dată

la 4 dimineața lumea se pregătește
în ciuda somnolenței plutind în aer
la 4:20 iubirea se dezbracă în fața noastră
ca un tsunami oferind mângâieri moca
apoi aterizăm pe sirius poate de acolo
ne vom putea vedea copiii crescând
mai bine mai prosper mai liberi
decât am putut noi
decât au putut părinții noștri

cu aceste cuvinte
am învățat să trăiesc solitar
în izolare am aflat cum
să iert
să uit
să împart dragoste necondiționată mai hazy
decât boabele în formă de inimioare

BERARIU VLAD

Clasa a XII-a

Colegiul Național "Petru Rareș" Suceava, jud. Suceava

Prof. Gheorghe Cîrstian

dedicație în timp util

v-am condus acasă noapte de noapte
spre propriul vostru spațiu de siguranță
pe deasupra bălților de pe asfalt
ce desfigurează lumina stâlpilor de iluminat
la scara blocului nu am așteptat nimic la schimb
nimic mai mult decât o îmbrățișare fără nevoie de salut sau rămas bun
ca o cerere de follow pe insta

bera fratele maverick korbu luci fac schimb de personalități
și scripturi între ei în secret
atât de discret încât nici eu nu-i pot prinde
și ați zis că m-am schimbat
eu v-am răspuns care dintre noi
gândirea lui korbu și bera la stagiul de infant
cu sechele de siamezi se observă cel mai bine
în grupurile de oameni mult prea mari
să le cuprinzi într-o singură îmbrățișare

luci tremură în colț bolborosind
cică orașul ăsta o să ne înghită
ca un nisip mișcător ne va înghesui
pe noi nebunii lui într-o garsonieră
acolo să așteptăm vindecarea reciprocă
să ne mângâie frunțile
să ne înmoaie șosetele în oțet
să ne spună că totul va fi bine

fratele maverick îi spune lui korbu că
demența se refugiază în cinism
lui luci că demența e așteptarea
prognozei zilnice a pseudo-apocalipsei
mie că demența e să încerci același lucru
la nesfârșit așteptând un rezultat diferit

rămân doar cu speranța că ne vom regăsi de fiecare dată
în aceleași bălți de pe asfalt sub lumina stâlpilor
ce reușesc mereu să ne ascundă de ochii lumii
să ne acopere gesturile
să ne ofere o cameră de panică
un univers paralel dedicat nouă
pentru siguranța noastră și numai a noastră